

skel, der ligger mellem den satte Maksimalpris paa Majs og den satte Maksimalpris paa Rug. Derved er Betingelserne i nogen Grad bragte til Veje for, at det tilstrækkelige Brødkorn vil blive dyrket, og det skal man sørge for. I Aar gælder det netop i høj Grad om at være opmærksom paa Brødkornsspørgsmaalet, thi den Rug, der er blevet høstet daarligt og muligt vil mugne, bliver ingen Sinde god til Brødkorn, og den Rug, der ikke bliver aftærsket i Efteraaret, vil være udsat for at mugne. Nu nævnede det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) i Dag, at hvis vi kom til at indføre Brødkorn, var Prisen nu 31 Kr., og han sagde, at den muligvis vilde blive 40 Kr. Enhver kan hurtigt blive klar over, at det er uøkonomisk, og vi maa derfor have vore Bestræbelser rettet mod selv at fremskaffe det fornødne Brødkorn. Men saa maa man stille baade Greven og Husmanden ens, saa at Vilkaarene bliver saadanne, at man kan forvente, at Brødkornet kommer frem, og man maa saa sørge for paa anden Vis at ramme dem med de høje Indtægter.

Uden at ville udgive mig for at være et Finansgeni vil jeg gerne gøre nogle finansielle Bemærkninger. Den Gang de overordentlige Forhold indtraadte, frygtede vi alle en Overgang for, at Indtægterne for Erhvervene vilde blive svindende. Efter min Mening var der da god Mening i, at man laante, for at Byrderne kunde fordeles paa flere Aaringer. Heldigvis er Landet kommet til at ligge helt anderledes. Pengene gaar heldigvis godt ind. Mange har overordentlig store Indtægter, og naar der saa skal bruges overordentlig mange Penge under denne Situation, forekommer det mig, at det vilde være finansielt klogt, om man beskattede disse overordentlige Indtægter og for Resten ogsaa andre store Indtægter saaledes, at man kunde opfylde de Forpligtelser, der skal opfyldes, og saaledes, at de overordentlige Udgifter kunde afholdes ved de overordentlige Skatter. Hvis jeg husker ret, er det ved en Merindtægt paa 100,000 Kr., at man tager 25 pCt., men jeg har nu rent personlig den Opfattelse, at man der godt kunde gaa op til 40 pCt. Den vedkommende har endda en Ekstraindtægt paa 60,000 Kr. Efter det Billede, som Finansministeren oprullede for os, har vi Brug for mange Penge til de Foranstaltninger, der skal træffes. Og jeg mener da, at det vilde være formaalstjenligt, om de store Indtægter blev ramt. Dette være sagt til det ærede Medlem fra Næstved (An-

dreasen), at jeg mener, at det er den Fremgangsmaade, vi skal benytte.

Med Hensyn til selve Prisreguleringen, som vi vil komme til at staa overfor i Vinter, og som sikkert i højeste Grad vil optage Sindene, ønsker jeg ogsaa at gøre et Par Bemærkninger, og det saa meget mere, som der af adskillige socialdemokratiske Talere her er opkastet det Spørgsmaal: Hvad vil egentlig Venstre? Jeg kunde have Lyst til at dreje Spørgsmaalet om og spørge: Hvad vil egentlig Socialdemokratiet og de Radikale? Og før jeg fremkommer med nogle Bemærkninger om, hvordan jeg selv ser paa dette Forhold, kunde jeg have Lyst til at minde om en Udtalelse, som den højtærede Indenrigsminister kom med, jeg husker ikke ved hvilken Lejlighed, men hvorved han sagde, at Regeringen overfor disse overordentlig vanskelige Forhold, der var nye, havde staaet ret famlende. Jeg tror, det var et rigtigt Udtryk. Jeg tror, at man med Sandhed kan sige, at de forskellige Partier har staaet ret famlende overfor disse ekstraordinære Forhold, og Socialdemokratiet er heller ikke gaaet Ram forbi. Jeg skal minde om en Udtalelse af det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen). Han sagde under Korndebatten i Januar 1915, at det var ikke umiddelbart tiltalende at regulere Brødpriserne ned f. Eks. for Grev Frijs, Generaldirektør Ole Olsen og afdøde Otto Mønsted, det kunde han ikke tilraade. Men hen under Julen, da Sindene jo bliver lidt mildere stemt, var ogsaa det ærede Medlem blevet mildere stemt, nu kunde han godt gaa med til kommunale Dyrtidsforanstaltninger og til Reguleringer ogsaa for de nævnte Herrer. Og jeg antager, at ogsaa det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) var enig med ham deri. Jeg bebrejder dem ikke dette. Jeg gør kun opmærksom paa, at Socialdemokraterne ogsaa har staaet ret vaklende i dette Forhold, det har de til fælles med alle andre Partier. Ogsaa jeg mener, at man bør indhøste Erfaringer og lære af den Tid, vi har oplevet i de snart halvtredie Aar, Krigen har været.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Maksimalpriser og Dyrtid i det hele vil jeg først opkaste Spørgsmaalet: Hvad er egentlig Maksimalpriser? Det er kort og godt en Ekspropriation af Producentens Indtægt. Og hvad berettiger til at ekspropriere denne Indtægt? Til Grund for en saadan Ekspropriation maa der ligge et, at den vedkommende Producent lukrerer for stærkt, har en for stor Avance paa sin Produktion til Skade for Forbrugerne.